

SLIKKERTJES-NIEUWSBRIEF

FAMILIEVANDERSLIKKE.NL

VIJFDE JAARGANG

NUMMER 59, OKTOBER 2011

Geliefde familie,

Ook nu weer een nieuwsbrief als vanouds. Nagenoeg alle rubrieken staan weer in de nieuwsbrief. Iedere maand zijn wij weer verwonderd dat de familie zo enthousiast meedoet met het leveren van bijdrages en dergelijke voor de nieuwsbrief. Zo langzamerhand hebben alle neven en nichten een bijdrage geleverd. Daarom willen wij binnenkort de overstap maken naar de achterneven en -nichten. Jammer genoeg hebben wij niet alle mailadressen van de achterneven en -nichten. Maar via hun opa en/of oma en ouders hopen wij ze dan te benaderen met het verzoek of zij een stukje over hun zelf willen schrijven.

Dan gaan wij nu over met de gebruikelijke rubrieken.

ZIEKENHOEKJE

Wij hebben geen bericht ontvangen van zieken en dergelijke. Wij gaan er dan ook vanuit: Geen bericht, goed bericht.

GEBOORTE

Afgelopen maandag 10 oktober kregen wij de volgende mail met een prachtige foto.

Gerlinde Mudde

Hallo allemaal,

Vandaag hebben we er een lieve kleindochter bij mogen krijgen, bij Jurian en Marja Mudde is er een meisje vanmorgen om 5 uur geboren. Moeder en kind maken het goed.

Hartelijke groetjes
Cees en Elisabeth

Door deze feliciteren wij **Jurian en Marja Mudde (14-01-00)** met hun kinderen van harte met de geboorte van hun dochtertje **Gerlinde**. Uit de mails hebben wij begrepen dat het met moeder en kind goed gaat. Ook dat is een felicitatie waard. Wij wensen **Jurian en Marja** met hun kinderen nog vele gezonde maar bovenal gezegende jaren toe.

REDACTIE:
M.M. VAN DER SLIKKE

EMAIL:
MMVDSLIIKKE@KLIKSAFE.NL

SITEBEHEER:
LYDIA DEN TOOM -
VAN KRIMPEN

EMAIL:
TOOM@SOLCON.NL

Reeds de volgende dag kregen wij het prachtige geboortekaartje.

Geboortekaartje van Gerlinde Mudde

O ja, dan krijgen jullie nog de betekenis van de namen **Gerarda en Gerlinde**. **Gerard(a)** betekent sterk of ook wel dapper met de speer en **Gerlinde** betekent speer en schild van lindehout. Dus de conclusie is dat deze twee namen elkaar mooi aanvullen.

Ook deze maand hebben wij geen nieuwe meldingen ontvangen van gezinnen waar een baby wordt verwacht.. Het overzicht is dus nu als volgt..

Adriaan en Evelien Ottervanger- Stam (11-04-00) medio oktober;
Marco en Lenette van der Slikke- Seip (07-04-00) begin december.
Mario en Naomi Klomp- van Krimpen (03-14-00) medio januari 2012.

BIJDRAGE VAN .....

Onderstaand vind je de mooie bijdrage van **Maria Polinder- Stam (11-11-00)**.

Geliefde familie,

Mij is al meerdere keren gevraagd om een stukje te schrijven voor de nieuwsbrief. Omdat ik het zelf ook graag lees zal ik dit keer proberen iets over mijn leven te beschrijven.

Ik ben **Maria Polinder- Stam** (23). Ik ben geboren in Capelle a/d IJssel maar woon nu met mijn man en gezin in een chalet in Elspeet. Vanaf mijn 18 levens jaar ben ik zelfstandig gaan wonen. Dit was in een piepklein bakhuisje wat tante Lydia en oom Cock met alle liefde hebben behangen. Ik heb een goede tijd gehad in dat bakhuisje. Ik had al verkering met Wijnand toen ik hierin ging wonen. Daarom besloten wij ook na een jaar van zelfstandig wonen te gaan trouwen en kwam hij bij 'mij' wonen. Dit was maar voor korte duur want we hebben hier vijf maanden gewoond. Het bleek toch te klein en we konden iets groters krijgen.

Daar wonen wij nu in, een chalet aan de rand van het bos met uitzicht op de weilanden. Maar over een half jaar hopen wij te gaan verhuizen naar een nieuwbouwhuis in het dorp. We hebben er erg veel zin in. Dan zullen wij voor het eerst ons nestje gaan bekleden met een behangetje en een kleedje. Dit hebben we nog nooit gedaan en daarom genieten we er nu dubbel van. We zullen het wonen op zich zelf waar we nu wonen erg gaan missen. Hier loop ik zo het bos in en lopen de koeien op 6 meter afstand in het weiland.

zoeken die iets te maken heeft met autisme en eventueel gedragsproblemen, want dat is iets wat mij enorm trekt.

Mijn man **Wijnand Polinder** (27) is Elspeet en werkt bij Hörmann zorgt hij voor de planning van avonduren volgt hij een opleiding van Arnhem en Nijmegen, in Hierdoor zijn we als gezin best Wijnand hiernaast gewoon 40 avonden en de zaterdag ochtend en dan nog maar niet te spreken thuis studie. Hierbij werk ik 22 week erg snel gevuld. Daarnaast komt ook nieuwbouwhuis krijgen, wat tijd kost, en tot slot hebben we nog twee lieve zoons.

opgegroeid hier in Nederland. Hier transport. In de aan Hogeschool Arnhem. druk omdat uur werkt, 2 naar school moet over het 20 uur en is een nog dat we een

Christian is een lief mannetje van bijna drie jaar. Christian is erg ondernemend en begrijpt soms dingen zo snel dat ik het zelf niet meer kan volgen.

Ook wel erg leuk want door zijn leergierigheid kan ik hem veel leren. Het is echt een jongetje wat graag buiten speelt en lekker eindigen moet rennen om zijn energie te verbruiken. Daarom wandelen we veel samen.

Leander is een schattig mannetje van net een jaar. Leander is een heel ander kindje dan zijn broer. Een schootkindje. Hij wil graag bij je zijn en kan sinds enkele weken staan. Hierdoor wordt zijn wereld een stuk groter. Qua karakter op deze leeftijd lijken de broers erg op elkaar maar het uiterlijk is erg verschillend. Dat kunnen jullie ook zien op de foto's.

Dit is mijn bijdrage aan de nieuws brief.

Allemaal de hartelijke groeten vanuit Elspeek.

Wijnand & Maria
Christian - Leander

Het stokje hoop ik over te geven aan Marius Mudde. Tijdens de scheiding van mijn ouders hebben we samen een leuke tijd mogen beleven!

Maria, hartelijk bedankt voor je mooie bijdrage. Uit bovenstaande foto's begrijpen wij dat je iets met marsepeintaarten hebt. Ze zien er zo mooi uit, zodat wij veronderstellen dat je die zelf gemaakt hebt. Als het kan willen wij er een paar bestellen.

Uit alles blijkt dat jullie het heel erg druk hebben. Daarom vinden wij het zo fijn dat je nog tijd hebt gevonden om een bijdrage te leveren voor de nieuwsbrief. En verder wensen wij **Wijnand** veel succes met zijn studie. En als hij zijn diploma heeft gehaald dan horen wij dat graag.

EEN BUITENLANDSE STAGE

Hebben jullie al de site van onze neef **Johan van der Slikke (05-01-00)** bekeken. Het is best de moeite waard omdat eens te raadplegen. Dan kunnen jullie lezen wat zijn wederwaardigheden en ervaringen zijn in Kenia. Niet altijd om vrolijk van te worden. Jullie kunnen hem volgen op: <http://vdslikke.net/kenia/>
Succes.

(JEUGD-)HERINNERINGEN

Zo, hier komt de vijfde bijdrage van **(oom) Johan (05-00-00)**. In de vorige bijdrage schreef **(oom) Johan** dat hij in de Hongerwinter 1944-1945 het brood van zijn broertjes en zusjes heeft opgegeten omdat hij weigerde gaarkeukensoep te eten. Vervolgens schrijft hij: "Ik heb er geen complex aan over gehouden want tenslotte kregen mijn broers en zussen mijn gaarkeukensoep". Of zijn broertjes en zusjes een trauma hebben overgehouden meldt de historie niet.

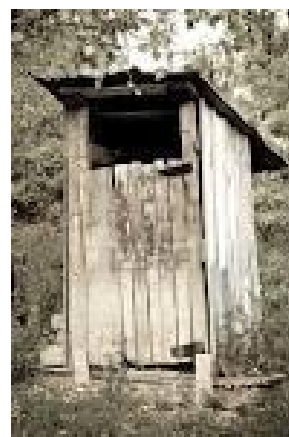
Nu schrijft **(oom) Johan** wat van zijn Jeugdherinneringen toen wij nog woonden aan de 1° Maasboschstraat 31 te Vlaardingen.

Mijn verdere jeugdherinneringen

Mijn eerste jeugdherinneringen betreffen de tijd dat we in de 1° Maasboschstraat woonden. In een huis van mijn grootmoeder. Later zijn we naar de Binnensingel verhuisd omdat het huis veel te klein werd.

Mijn oma was heel boos dat we het huis uitgingen, maar het werd echt veel te klein. Bovendien had het huis een buitentoilet buiten. 's Winters was dat geen pretje want als je dan 's nachts naar het toilet moest, stond je in je pyjama in de wc te bibberen van de kou.

We woonden naast een bedrijfje waar ze ijs maakten. Een enkele keer kregen we dan wel eens zo kan ik me herinneren restanten ijs in een gamel toegereikt. Schuin aan de overkant woonde onze bakker (**Boot**) die een schat van een dochter had, helaas ben ik haar naam vergeten.

Het beruchte buitentoilet

Broodbakfiets

Zo werd vroeger brood rondgebracht

Een paar huizen verder was een waterstoker waar we kokend water haalden om de was te doen.

Recht aan de overkant woonde de familie Zoutendijk die een kruidenierszaak hadden. Oom Jo Zoutendijk was een half broer van mijn vader. Als ik zijn vrouw zag keek ik altijd heel verbaasd naar haar bril, want dat waren monsterlijke grote glazen die enorm vergroten. Je kon goed zien dat ze bijna blind was.

Aan het eind van de straat was nog een kruidenierszaak (Fie Bos) en om de hoek was een slager, dus al met al was het allemaal wel gemakkelijk. We hoefden niet naar een winkelcentrum zoals tegenwoordig. Boodschappen doen vond ik nooit zo erg want bij de slager ([Maarleveld](#)) kreeg je altijd een stukje worst en bij de bakker soms een zakje koekkrumels. Ik zal nooit vergeten hoe 2 vrouwen in de winkel over hun echtgenoten zaten te roddelen. De één had een man die haar nooit geld gaf om een leuk jurkje te kopen en de ander had een vent die nooit ergens naar toe wilde. Nou ik dacht toen bij mijzelf: Als ik groot ben zal ik zorgen dat mijn vrouw niet te klagen heeft, niet wetende dat ik ook zo'n "moeilijke" echtgenoot zou worden.

*Kruidenierswinkel
uit de jeugd van (oom) Johan*

Veel uit de tijd van de 1^e Maasboschstraat kan ik mij niet meer herinneren. Enkele voorvallen nog wel. De eerste is geen beste.

Zo zag hoofdwond er uit

Ik heb al eerder gezegd dat ik een jeugddelinquent was, nou ik zit er echt niet veel naast. Vroeger was ik behoorlijk driftig en toen ik eens een forse ruzie had met een vriendje, smet ik een steen naar zijn hoofd. Van dichtbij gooi je natuurlijk niet mis en ik raakte hem dan ook vol op zijn voorhoofd. Hij bloedde als een rund en huilend rende hij naar huis. Zijn moeder was gelukkig nogal nuchter en heeft zonder veel omhaal hem verbonden en naar bed gebracht.

Hij had hoofdpijn, was misselijk en van streek. Nadat ze hem naar bed gebracht had kwam ze het hele verhaal bij mijn moeder vertellen. Ik had hem wel dood kunnen gooien! Welke straf ik kreeg weet ik niet meer, maar wel dat ik daarna een hele tijd niet meer van zijn moeder met hem mocht spelen, dat was de zwaarste straf die ik kreeg, want hij was toen mijn enige vriend.

Ik had kort daarvoor een vriendinnetje, Anneke van Dorp. Ze woonde vlakbij. Haar moeder stuurde mij op een dag weg want ik mocht niet meer met Anneke spelen omdat ik een jongetje was en haar dochter een meisje. Ik huilend naar huis want ik begreep er niets van.

Wat weet een jongetje van vijf van geslachtsverschillen? Tegenwoordig zou ik zeggen dat die moeder een beetje aan paranoia leed. (Heb ik geleerd van een psychiater!)

Weer later kreeg ik een vriend van de kerk. Arie van der Staay heette hij. Hij woonde in de Prins Hendrikstraat. Maar aan die vriendschap kleefde wel wat bezwaren. Hij hield heel veel van konijnen en hij woonde een kwartier lopen bij ons vandaan. Twee keer per week ging hij altijd gras snijden voor zijn konijnen en ik moest met hem mee. Dat gras snijden kostte veel tijd want een kilometer in de omtrek was geen grassprietje te vinden. Hij was bovendien best wel aardig hoor, maar in mijn wereldse ogen nogal en stijfjes en vroom en veel intelligenter. (Zijn zoon Kees van de Staay zit in de Tweede Kamer, kent u hem?)

*SGP-er Kees van der Staay
(zoon van Arie)*

Ik hing met heel mijn hart aan de wereld en ja godsdienst en wereld zijn volgens Bunyan, geloof ik, elkaars tegenpolen. Toen wij dan ook naar de Binnensingel verhuisden zocht ik een vriend waar ik de wereld mee in kon trekken. Eén die gereformeerd was, dat was ideaal want dan kon ik de kerk wat geven en de wereld wat. 's Zondags één keer naar de Gereformeerde Gemeente in Nederlanden één keer naar de Gereformeerde kerk. Die duurde maar een uur en je kon er ook nog spats maken. Merkwaardig eigenlijk achteraf dat die vriend ([Arie Jumelet?](#)) mee ging naar de GerGeminNed. Hoewel hij er niet veel van verstaan zal hebben, want we waren in die tijd vacant en er werden altijd “oudvaders” “gelezen”.

Maar over de “Binnensingel” tijd een volgende keer.

(Oom) Johan

P.S. Het wordt geen Binnensingel maar nog een keer 1^e Maasboschstraat

---

MIJN-BEDRIJF

Ditmaal een bijdrage van **Jan van Noort (07-01-00)**. **Jan van Noort** is enkele jaren geleden voor zichzelf begonnen als ZZP'er. Inmiddels is **Jan** geen ZZP'er meer maar en bedrijf geworden met meerdere personen in dienst. Enfin, lees zelf maar zijn verhaal.

1. [Wij hebben begrepen dat je een eigen zaak hebt. Wat is dat voor een zaak en wat verkoop je zoal?](#)
Het is een dakdekkers bedrijf met 4 man personeel.
Wij verkopen en monteren alles wat met een dak temaken heeft in de ruimste zins des woords. Zo kan je bij ons terecht voor een nieuwe afvoerbuis aan de uitbouw maar ook een complete dakrenovatie van een paar 1000 meter. Dus klein of groot, maakt ons niet uit als de klant maar tevreden is.
2. [Heb je ook een winkel of een werkplaats of iets dergelijks waar wij terecht kunnen?](#)
Wij hebben geen winkel of werkplaats daar wij altijd op locatie onze werkzaamheden verrichten. Dus als je ons een keer wil ontmoeten kan dat altijd op een locatie na telefonisch contact daar wij werken in heel Nederland.

3. Heb je ook werknemers of werk je met andere samen en sinds wanneer heb jij deze zaak?
Mijn bedrijf bestaat 5 jaar en zoals boven omschreven werken we inmiddels met 4 man. Bij grote klussen of klussen die snel uitgevoerd moeten worden schakelen we derden in die ons dan komen helpen.
4. Heb je ook klanten binnen onze familie en kunnen wij in deze iets voor je betekenen?
In de familie heb ik een enkele klant en wie weet door deze nieuwsbrief nog meer.
5. Wat zijn je toekomstplannen
Wat betreft de toekomst plannen, die maak ik niet. We gaan gewoon onze gang en zien wel waar we heen gaan.
6. Heb je ook een site waarop wij kunnen zien wat je zoal doet en verkoopt en heb je bezwaren als wij een link op de familievanderslikke.nl site zetten?
Die link is niet te maken daar ik geen site heb en deze waarschijnlijk er ook niet gaat komen.

Lichtstraat voor renovatie

Lichtstraat na renovatie

Jan van Noort

P.S.

Jan van Noort zijn bedrijf heet **JvN Dienstverlening**. Zijn bedrijf onderhoudt de daken van onder andere van de **VvE's Akkerdot**. Dat zijn vijf flatgebouwen aan de Akkerwinde en Dotterlei te Capelle aan den IJssel. In een van deze flatgebouwen wonen wij. En wij moeten zeggen dat **JvN Dienstverlening** de daken zeer goed onderhoud. Ook in geval bij calamiteiten staat **JvN Dienstverlening** altijd direct klaar.

Overigens **Jan van Noort** is te bereiken via telefoon **010-458 2630**. **Jan** heeft ook een e-mailadres en dat is: [**jvannoort@tiscali.nl**](mailto:jvannoort@tiscali.nl).

OMA'S LEVENSBESCHRIJVING VAN 1973.

Dan gaan wij nu verder met de moeilijkste periode uit **Oma's** leven.

15. Zware maar gezegende operatie

Nadat de laatste geboren was, Elisabeth dus, ben ik gaan tobben met mijn lichaam. Ik liep zo te vloeien dat de dokter op het laatst zei: "Je moet je laten opereren". Maar dat was wat. Dat was sterven en God ontmoeten.

Een rapport uit 1953/1954

Er was ook een woord dat mij erg aansprak uit Hosea 2:

"Twist tegen ulieder moeder, twist, omdat zij Mijn vrouw niet is, en ik haar Man niet ben; en laat ze haar hoererijen van haar aangezicht, en haar overspelen van tussen haar borsten wegdoen". O, die wet, die vervloekte wet.

Maar daar kwam een tijd dat het zo met mij was gesteld, dat ik naar het ziekenhuis moest voor een operatie. O, dat was sterven en God ontmoeten. Twintig maart 1955 ben ik in het ziekenhuis opgenomen en 21 maart ben ik geopereerd. Wij lagen met z'n vijven op de zaal en ik was er als laatste bijgekomen. Maar o, wat is een mens, wát is een mens!

O, ik dacht, wat zal ik dankbaar zijn als het gebeurd is. Zij waren mij aan het voorbereiden voor de operatie en zat zo in de serre.

Daar kwam een ouderling voorbij en zag mij zo zitten en vroeg wanneer ik geholpen zou worden. Ik zei: "Morgen". Nu was het die dag biddag en hij vertelde mij dat de dominee zo goed geprekeerd had. "Waar uw schat is, daar zal ook uw hart zijn". O, dacht ik, er is een volk dat gelukkig is, maar ik, ik was diep, diep ongelukkig. Ik stond voor de operatie en verwachtte dat ik daar niet door zou komen.

Nu was het zo, dat als de kinderen uit school kwamen met hun rapporten, dan was het: "Moeder kijk eens of we vooruit zijn gegaan, en hebben wij mooie cijfers? Och, dacht ik dan, ik heb ook zo mijn best gedaan, maar ik kreeg altijd alleen maar onvoldoendes en werd ook nog van school gestuurd met:

"Vervloekt is een iegelijk die niet blijft in al hetgeen geschreven is in het boek der wet omdat te doen".

Vervloekt, vervloekt!

Oude ziekenhuis aan de Hoflaan te Vlaardingen

De volgende morgen werd ik verder gereed gemaakt voor de operatie en moest nuchter zijn, en dan niets en dan ook niets van binnen. Toen ik naar de operatiekamer werd gebracht, heb ik met mijn verstand nog gevraagd: “*Heere, gedenk mijner*”. Meer niet.

Ik weet dat ik ’s avonds om half vijf wakker werd. Ik zei in mijzelf: “Waar is nu die dankbaarheid?” en kon niets vinden. Mijn Bijbeltje is niet uit mijn nachtkastje geweest. En als ik bad voor mijn eten, deed ik één oog dicht en keek met mijn andere oog of ze het niet zagen.

O, wat is een mens geraffineerd, dubbel geraffineerd!

Zo heb ik tien dagen in het ziekenhuis gelegen. Wij lagen met vijf patiënten in een kamer. Naast mij lag er één te vloeken. Daar naast een gereformeerde, aan de overkant een hervormde en daarnaast een roomse. En dan nog mijn persoontje. Dus van alles wat. Ik lag steeds aan het infuus en mocht niet uit bed. Ik lag dus al die dagen met een catheter. De tiende dag kwam de zuster met een zoute klyisma en vroeg: “Wat is dat nou weer? Als je geopereerd moet worden krijg je zeepsop in je buik en nu weer zout water”. Toen zei ze dat de darmen weer moeten gaan werken en dat dit de prikkel hiervoor is. Het was ’s avonds tien uur. Zij wenste mij sterkte en verdween.

Opa en oma van der Slikke met hun 14 kinderen (1959)

Nu heb ik veertien kinderen gehad en wist best wat pijn was. Maar wat ik die nacht heb ervaren was veel erger.

De zuster had naast mijn bed een krukje gezet met een po erop. De pijn was verschrikkelijk. O dacht ik, dat is het laatste, nu ga ik sterven. En van binnen gingen ze spotten: “*Waar is nu je God op wie je bouwde en aan wie je de zaak toevertrouwde*”. Zie je wel dat de Bijbel niet waar is. Want daar staat: “*Roep mij aan in de dag der benauwdheid en Ik zal u er uithelpen*”.

Het liep zo hoog op dat ik zei: “Als U dan een almachtige God bent, laat mijn man dan thuis voelen dat ik lig te sterven en laat hij dan komen. Dan kan ik zeggen dat ik rechtvaardig voor God verloren ga. En met dat ik dat dacht, word ik in het paradijs gezet en kreeg te zien dat ik moed- en vrijwillig van God was afgefallen. Ik heb daar mijn eigen doodvonnis getekend en van alles afscheid genomen. Ik dacht toen, dit is het laatste. Maar toen was het of er nieuw leven in mij kwam met deze woorden: “*Die dit gezien en geloofd hebben dat ze rechtvaardig voor God verloren zijn, voor die is het een kracht Gods tot zaligheid*”. Van binnen ging het in mij zingen:

*Door ’s Hoogsten arm ’t geweld onttoegen,
Zal ik, genoopt tot dankbaarheid,
Verschijnen voor Zijn Heilig ogen,
Met offers, aan Hem toegewijd.
Ik zal, nu ik mag ademen,
Na zoveel bange tegenspoed,
Al mijn geloften U betalen,
U, die in nood mij hebt behoed.*

Nu wordt je in een ziekenhuis ’s morgens vroeg gewassen. De zuster kwam op zaal en die vloekbeest zei tegen haar: “U mag wel eens naar mevrouw van der Slikke kijken, die heb ik zo horen kreunen”. Ze sloeg haar handen voor haar gezicht en zei: “Die ben ik helemaal

vergeten". Maar toen ben ik die morgenvroeg gaan preken en Zijn grendelen van mijn mond werden geopend. Ik kon toen zeggen dat het genade is dat wij, als patiënten nog in leven waren. En dat er maar één schrede was tussen leven en dood. En dat wij allen in de rampzaligheid hadden kunnen zijn. Ik had mijn naaste lief. Alles was veranderd.

Ik heb de dames gevraagd of ik uit de Bijbel mocht voorlezen. Er lag toch zo'n beslag. Die roomse zei: "Ik ben voor mijn man rooms geworden, maar ik geloof dat ik thuis nog een Bijbel heb". Toen zei ik tegen haar dat ze daar in moet gaan lezen, want daar wordt de weg ter zaligheid in gevonden.

Het eerste wat ik gelezen heb was uit Spreuken. "Er is een tijd om geboren te worden en een tijd om te sterven" enz. Zo ben ik ook hardop gaan bidden, zowel voor als na het eten. Als laatste was ik op de zaal gekomen en als eerste mocht ik naar huis. Na die nacht was alles prima en mocht ik voor de paasdagen naar huis.

Als je zo de **Levensgeschiedenis van Oma** leest, dan is dat haast niet met droge ogen te lezen. Met recht kan gezegd worden dat **Oma** geestelijk diepe gangen heeft doorleefd en dat geheel volgens de Bijbel en zoals het is verwoord in de Heidelbergse Catechismus, namelijk eerst Ellende, dan Verlossing en daarna Dankbaarheid.

Ook in de volgende bijdrage van **Oma** komen deze drie stappen weer duidelijk naar voren. Zij krijgt dan te maken met de vele bestrijders.

JARIGE VAN DE MAAND

Dan volgt nu een **herinnering** voor de maand oktober.

Voor "de Jarige van de maand oktober" kregen wij van **Coby van der Slikke - de Vreugd (12-02-00)** de volgende mail.

Beste Ome Maarten,

Deze mooie dochter is 31 oktober jarig, en ik wil haar graag opgeven voor jarige van de maand oktober.

Deze vrolijke meid, zingt en leest graag, en ondanks dat ze even ergens anders woont, blijft ze een vrolijke meid. Ze heet Rilona, en is de dochter van Martijn en Coby van der Slikke.

Wie stuurt deze dame een mooie kaart.

*Adres: Esvelderweg 8
3774 PD Kootwijkerbroek*

Rilona van der Slikke

Groetjes : Coby van der Slikke.

Wij hebben in de vorige nieuwsbrief reeds opgemerkt dat wij om zo'n verzoek niet heen kunnen. Daarom sluiten wij ons aan bij de oproep van **Coby** om er voor te zorgen dat op 31 oktober de brievenbus bij **Rilona** overloopt van kaarten en dergelijke.

Dan komen wij nu met “**de Jarige van de maand december**”.

Voor deze maand hebben wij diverse aanmeldingen ontvangen. En dan is het voor ons moeilijk om uit die vijf á zes aanmeldingen een keuze te maken. Eigenlijk zouden wij ze alle zes “**de Jarige van de maand**” willen benoemen maar dat gaat niet.

Maar zoals jullie weten hanteren wij een aantal regels. En zo zijn wij na ampel beraad en rekening houdend met deze regeltjes er toch uitgekomen.

En zo is “**De Jarige van de maand december**” geworden:

Sofieke Gerrets

Sofieke Gerrets

Wij kregen van **Sofieke's (10-08-00)** ouders de volgende mail.

Hallo Maarten en Sophia,

Wij (de ouders van) Sofieke willen haar voordragen als de jarige van de maand november. Zij is een schat van een dochter en heeft het erg naar haar zin in haar eigen huisje, maar een berg post ontvangen zal ze wel leuk vinden!

Ze wordt op vijf november ... jaar (mag je van een vrouw niet bekend maken) dus spit de familievanderslikke.nl site even af als je dat wil weten!

Dus bij deze: Mevr. Sofieke Gerrets
Wilgenhoek 100
2906 AM Capelle aan den IJssel

Haar e-mail adres is: filosofio@gmail.com

We zullen wel zien wie er gekozen wordt.

Lieve groeten,
Guus en Bartelien

Nou, wij zijn benieuwd wie zo'n sterretje geen kaartje stuurt.

TENSLOTTE

Allen de hartelijke groeten van:
(Ome) Maarten en (tante) Sophia